

Tilbagegang i Østersfiskeriet, som har fundet Sted i Limfjorden i de seneste Aar; det kan ikke være Korsfiskene alene. Man har ganske vist i sin Tid, saa vidt jeg erindrer, paalagt Forpagterne af Sladstrandbankerne, at de skulde strabe — uagtet de erklærede, at de gjorde det med Tab — for at ødelægge Korsfiskene, men man har ingen Erfaring for, at Østersfiskeriet der er blevet forbedret, uagtet de, som sagt, bleve tvungne til at strabe. Det forekommer mig derfor rigtigst, at man forsøger paa selvstændig at frede Østersen og samtidig dermed lader foretage en nøiagtig Undersøgelse baade af Videnskabsmænd og praktiske Mænd for at komme til Klarhed over, hvad man skal gjøre for at op hjælpe Østersavlen igjen i Limfjorden. Østersens Fremkomst i Limfjorden skete jo omtrent paa den Tid, da Aggerkanalen fik en saadan Betydning, at den blev seilbar, nemlig i Slutningen af Tyverne, altsaa for omtrent 40 Aar siden, og samtidig antydede det ærede Medlem, at der ogsaa kom Korsfisk. Jeg antager nu, at Korsfiskene have opholdt sig i Limfjorden endogsaa længe, før Østerserne kom der, men i denne Periode, fra Østersen kom ind i Limfjorden fra Vesterhavet og igjennem Aggerkanalen, indtil Thyborønkanalen fik en saa stor Mægtighed, at den har kunnet øve den skadelige og ødelæggende Virksomhed i Limfjorden, som vi nu kjende, da var Østersen i stadig Udvikling. Den formerede sig meget stærkt, og det er utvivlsomt, at den allerede flere Aar, førend der svaredes en saa stor Forpagtningsafgift som 240,000 Kr af dette Fiskeri, har været til Stede i større Antal, end den var den Gang, thi snart efter begyndte Tilbagegangen, og den er saa stadig vedbleven. Jeg tror, at Thyborønkanalen vistnok er den Faktor, som har øvet den største Indflydelse paa Østersfiskeriet. Det paastaas saavel af flere praktiske Mænd som, saa vidt jeg veed, af enkelte Videnskabsmænd, at den Sandstrømning, der foregaar fra Vesterhavet gjennem Thyborønkanalen og Limfjorden, hvorved Sandet spredes over meget betydelige Arealer i Limfjorden, virker skadelig for Østersen, idet Sandskornene, naar den aabner sin Skaf for at tage Næring, hvorved en Del af dens bløde Legeme kommer ud af Skallen, saa trænge sig ind og sætte sig fast i Legemet. Derved opstaar der Sygdomme hos Østersen, hvorved dens Lukkemuskel taber sin Kraft, saa at den ikke bliver i Stand til at lukke sig. Paa denne Maade bliver dens farligste Fjende, Korsfiskten, i Stand til at angribe den. Dette paastaas som sagt af flere, ligesom ogsaa, at den stærke Strømning, der findes Sted fra Thyborønkanalen saa at sige igjennem hele Lim-

fjorden, bortfører Ynglen, saa at den i Stedet, for at blive paa Stedet, hvor Østersavlen foregaar, og formere sig der, føres bort og ødelægges. Jeg er tilbøielig til at antage, at det er Hovedårsagen til Østersfiskeriets stærke Aftagen i Limfjorden, men jeg skjønner ikke rettere, end at man for at komme til Bished derom bør lade Forholdet grundig undersøge, men for at en grundig Undersøgelse kan finde Sted, anser jeg det ogsaa for rigtigst, at man samtidig freder Østersen, navnlig for at komme til Erfjendelse af, om Fædningen er skadelig eller gavnlig, thi undlader man at frede den, kommer man ikke til nogen Klarhed over, om Fædningen har en gavnlig Virkning paa Østersavlen. Men samtidig med, at man foretager de andre Undersøgelser, bør man ogsaa efter mit Skjøn lade Østersen selvstændig fredet, thi saa vinder man først den nødvendige Erfaring i alle Henseender. Østersfiskeriet har jo i sin Tid været en Indtægtskilde, der havde en stor Betydning, idet Statskassen derved havde en aarlig Indtægt af 240,000 Kr., det vil altsaa sige Renten af en Kapital af 6 Millioner Kr., foruden at en stor Del Fiskere derved havde et ret godt og indbringende Erhverv ved at fiske dem. Det vil deraf ses, at det er af stor Betydning. Viser det sig nu ved den Undersøgelse, der skal foretages, at det er Thyborønkanalens Indflydelse, der er den væsentligste Årsag til Østersfiskeriets Forsald i Limfjorden, forekommer det mig, at man saa burde raade Bod derpaa ved at indnevne Kanalen og derved bringe den gamle Tilstand til Veie, som man havde den Gang, da dette Fiskeri trivedes bedst. Det er af saa stor økonomisk Betydning baade for Staten og de omboende Fiskere, at det forekommer mig at være fuldt forsvareligt at anvende Midler derpaa, men jeg gjentager og tillader mig at henstille det til den høitærede Minister at lade dette Forhold med Hensyn til Østersavlen, og hvad der egentlig er Årsag til dens Tilbagegang, dens Ødelæggelse, nøiagtig undersøge, samtidig med at der foretages en Fædning af Østersen. Jeg tror, at begge Dele bør gaa ved Siden af hinanden, og jeg tror ikke, at man kommer til et selvstændig sikkert Resultat, uden at det sker paa denne Maade, saa at man gjør rigtigst i at vedtage det Lovforslag, som her er forelagt os.

Jagd: Jeg skal ikke komme ind paa det vistnok endnu temmelig dunkle Spørgsmaal, ad hvilken Veie Østersavlen udvikles eller ødelægges, men jeg skal bestemt modsigge den Theori, som den ærede første Taler (Beth) udtalte, idet den strider mod alle de